

„Z GŁOWĄ BYKA”

„Z GŁOWĄ BYKA”

REŻYSERIA.....ROBERT JAROSZ
SCENOGRAFIA.....PAVEL HUBIČKA
MUZYKA.....PIOTR KLIMEK
RUCH SCENICZNY.....MARTA BURY
MULTIMEDIA.....SEBASTIAN ŁUKASZUK

OBSADA:

AGNIESZKA SOBOLEWSKA, AGATA STASIULEWICZ,
EWA ŻEBROWSKA, JACEK DOJLIDKO,
MIROSŁAW JAŃCZUK (INSPICJENT)

A r c h e t y p –

wywodzi się z gr. arche – "początek" i typos – "typ", zatem archetyp to pierwowzór postępowania lub postaci; prastary symbol znajdujący się w podświadomości ludzkiej, jest on wytworem wynikającym z doświadczeń człowieka. Archetypy pojawiają się w snach, mitach oraz w licznych wierzeniach religijnych. W mitach utrwaliły się archetypy – pradowne, niezmiennie wyobrażenia, które tkwią w świadomości zbiorowej całej społeczności. Dotyczą wzorów ludzkich postaw i zachowań. Archetyp to pojęcie psychologiczne wprowadzone przez C. G. Junga, które oznacza element strukturalny nieświadomości wspólny wszystkim ludziom na świecie. Odwieczny wzorzec, istniejący w umysłowości ludzkiej, określający wyobrażenia o świecie, przeżycia religijne, zachowania. Sam archetyp jest niezmienny, nie podlega przemianom historycznym, jego aktualizacjami są symbole i obrazy archetypowe np. archetyp ojca w twórczości B. Schulza czy F. Kafki. Pojęcie archetypu często podlega przekształceniom równając się trwale obecnym w literaturze motywom, wywodzącym się z mitu i rytuału. Teoria archetypów wpłynęła także na sformułowaną przez E. R. Curtiusa koncepcję **toposu** tzw. miejsca wspólnego, będącego odwiecznym motywem, tematem będącym świadectwem ciągłości kultury i uzewnętrznieniem archetypicznych wzorców tej kultury. Powtarzający się obraz czy motyw określamy nazwą **topos** (z gr. miejsce), a zbiór toposów **topiką**, np. amor przeszywający serce strzałą, arkadia, lot Ikara, świat teatru. W mitologiach starożytnych można znaleźć wspólne motywy np.: topos genezyjski (z gr. rodowód, początek), mity najpierw przedstawiają rodzenie się bogów (teogonia), potem opowiadają o stworzeniu przez nich świata (kosmogonia), a w końcu i ludzi.

Stale spotykam się z nieporozumieniem, które wyraża się w mniemaniu, jakoby archetypy miały określoną treść, to znaczy były czymś w rodzaju, żeby tak powiedzieć, nieświadomych „wyobrażeń”. Toteż raz jeszcze pragnę z naciskiem stwierdzić, że [...] treść praobrazu daje się przedstawić dopiero wówczas, gdy zostanie uświadomiona, a zatem gdy forma zostanie wypełniona materiałem świadomego doświadczenia. [...] Jak nie sposób dowieść istnienia instynktu, tak też nie da się dowieść istnienia archetypu, w każdym razie dopóty, dopóki on sam nie uaktywni się in concreto. [...] Nie wolno nawet przez chwilę ulec iluzji, jakoby naturę archetypu można było ostatecznie wyjaśnić, a tym samym załatwić całą sprawę. Nawet najlepsza próba interpretacji nie jest niczym innym niż mniej lub bardziej udanym przekładem na inny język obrazów.

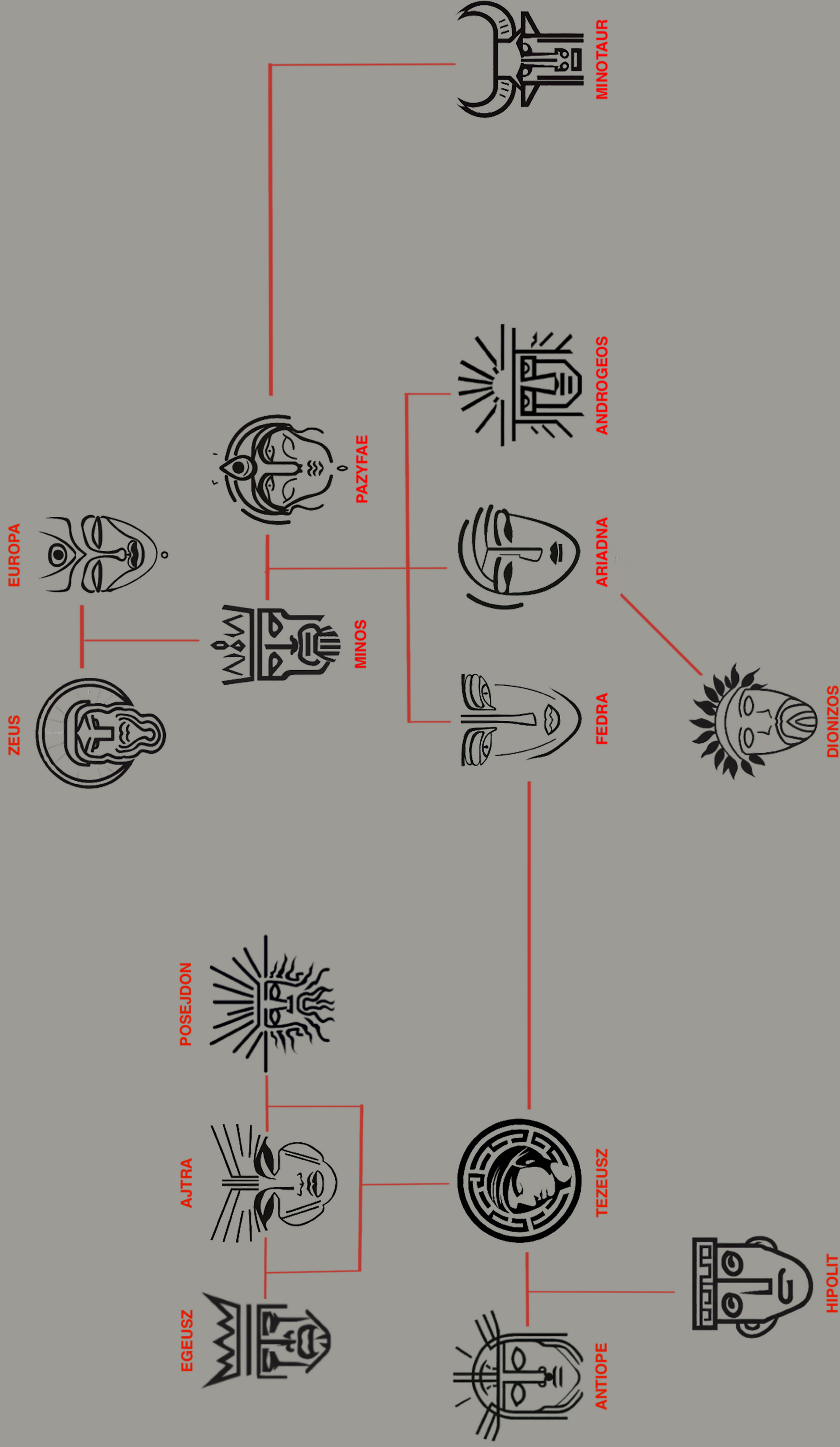
- pisał Carl Gustav Jung w książce „Wspomnienia, sny, myśli”.

Kultura minojska, kultura kretańska – jedna z najstarszych cywilizacji epoki brązu w obszarze Morza Śródziemnego. Odkryta i poznana dokładniej na początku XX wieku dzięki pracom wykopaliskowym prowadzonym przez archeologa Arthura Evansa w Knossos. Zaczęła kształtować się około 3000 p.n.e. na wyspie Krecie, szczyt rozwoju osiągnęła w tzw. okresie młodszych pałaców (ok. 1675–1450 p.n.e.). Do najważniejszych zabytków zalicza się pałac w Knossos (zwany też pałacem Minosa), związany z mitem o Minotaurze, pochodzący z okresu 2000–1570 p.n.e.

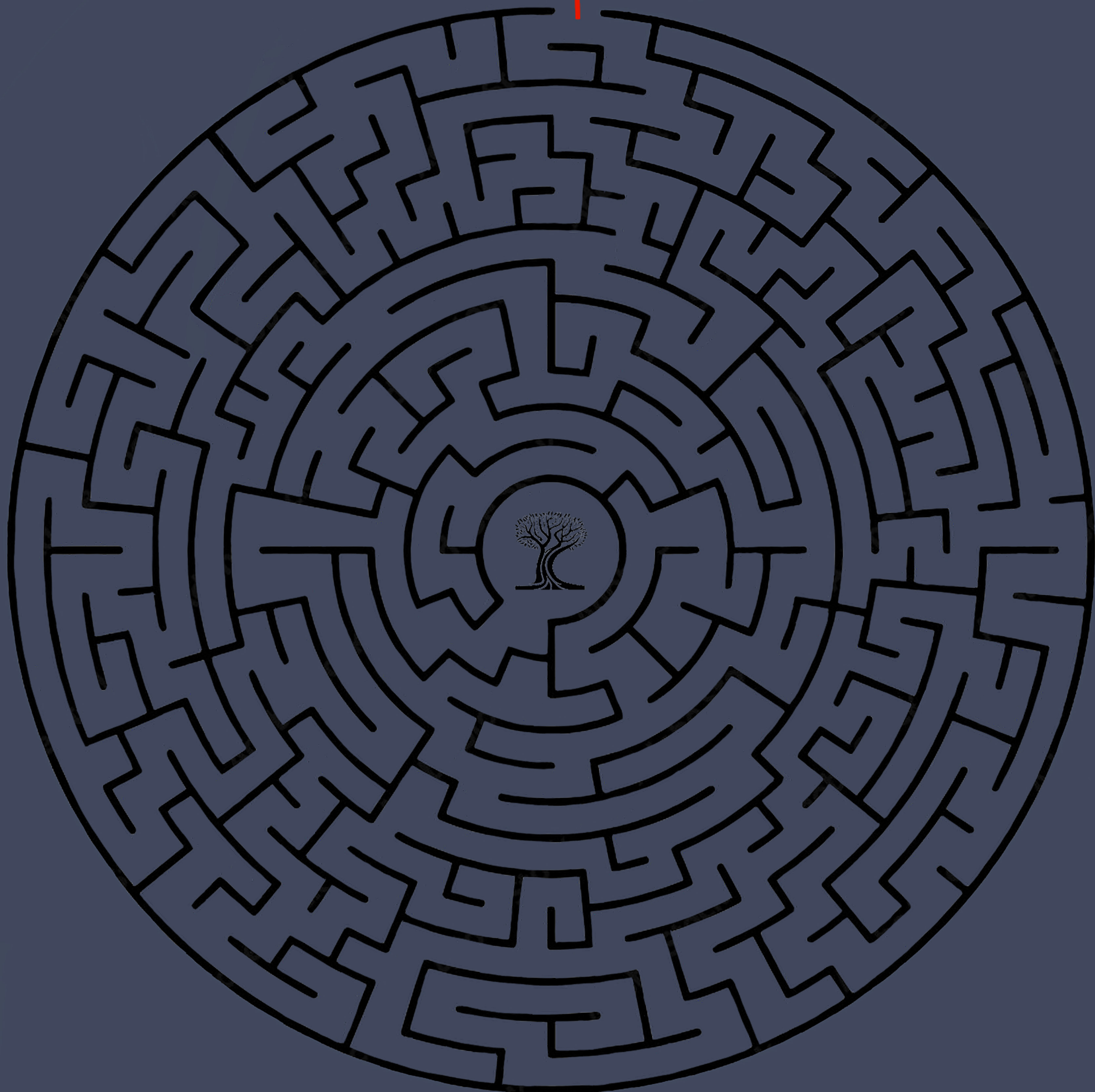
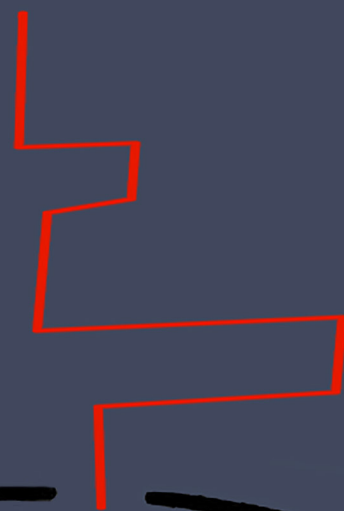
Kultura mykeńska (ok. 1700/1600 – 1150 p.n.e.) – najstarsza greckojęzyczna kultura rozwijająca się w późnej epoce brązu na terenie Grecji kontynentalnej (stopniowo rozprzestrzeniła się na inne obszary regionu egejskiego). Nazwa pochodzi od ważnego ośrodka tej cywilizacji – Myken w Argolidzie. Szczyt jej rozwoju nastąpił w tzw. okresie pałacowym, kiedy rozległe pałace mykeńskie stały się ośrodkami władzy, kultu i centrami gospodarczymi. Kulturę tę poznano dokładniej dopiero pod koniec XIX wieku dzięki pracom wykopaliskowym prowadzonym przez archeologa Heinricha Schliemanna w 1874 roku, a później przez jego następców.

DRZEWO GENEALOGICZNE

WEJDŹ W LABIRYNT

Zapewne wielu z Was jest zainteresowanych pogłębieniem wiedzy o mitach greckich, ich funkcji w literaturze i możliwościach interpretacji tych prastarych składników kultury europejskiej.

Polecamy materiały znajdujące się w Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej, oto linki do wybranych haseł:

<https://zpe.gov.pl/szukaj?query=Kultura+i+mity+%E2%80%93+kr%C3%B3l+Minos.+Minotaur.+Tezeusz+>

<https://zpe.gov.pl/szukaj?query=staro%C5%BCytno%C5%9B%C4%87+grecka+antyk+mity&lang=pl&order=best>

<https://zpe.gov.pl/szukaj?query=bohaterowie+mitologii+greckiej+jako+archetypy>

ŻYCIE WARTO JEST ROZMOWY

Spektakl „Z głową byka” porusza tematy, które dotyczą sfery psychicznej człowieka: dojrzewania, trudnych emocji oraz problemu zaistnienia kryzysu suicydalnego.

Miejscem, gdzie pomoc uzyskają zarówno osoby w kryzysie samobójczym, jak i szukające wsparcia dla kogoś, kto przeżywa trudności psychiczne czy żałobę po samobójczej śmierci bliskiego jest platforma „ŻYCIE WARTO JEST ROZMOWY”.

Na stronie internetowej programu znajdziecie „vlogi pomocowe”, bezpłatne numery pomocowe oraz poradniki, artykuły i rozmowy z ekspertami. Możliwa jest również konsultacja dla rodziców oraz szkół.

Zachęcamy też do korzystania z telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży. Anonimowo.
24/7 nr telefonu: **116111**.

LINK DO STRONY:

<https://zwjr.pl>

TELEFON ZAUFANIA MŁODYCH:

22 484 88 04

**Białostocki Teatr Lalek
Białystok Puppet Theatre**

adres | address
ul. K. Kalinowskiego 1,
15-875 Białystok, POLAND
NIP: 542-000-03-28

kontakt | contact us:
tel. (+48) 85 742 50 31
fax (+48) 85 742 86 31

teatr@btl.bialystok.pl
www.btl.bialystok.pl
www.facebook.com/teatrBTL

Opracowanie graficzne, edycja i skład komputerowy:
Marta Pogorzały

Opracowanie merytoryczne:
Tomasz Damulewicz

2023 BIAŁYSTOK